

Barnteaterakademins
grovmanusprojekt 2021

Orisia

av

Khashayar Naderehvandi

Sista utkastet

khashayar.naderehvandi@gmail.com

SCEN ETT

Vi är i en färjeterminal, i vänthallen. Det är massvis med människor där - det riktigt myllrar och man kan känna en nervös förväntan luften. Människor står i grupp och längtar efter att komma iväg. Vissa längtar efter att få komma tillbaka hem. Andra ska hälsa på sina nära och kära långt borta. De ska ombord på en gigantisk kryssningsfärja som dels tar människor över det stora havet som ska åka vidare, dels har plats för semestergäster, som är där för att njuta av färjans nöjesaktiviteter. Ailina, en flicka i 12-årsåldern står i kön till incheckningen. Hon är nervös. Hon ser sig omkring: Föräldrar som håller i sina barn, barn som springer iväg. Stöket pågår och kön rör sig långsamt. Bakom henne står Saif och det finns inga andra barn i kön. Hon har ingen vuxen med sig, men står och väntar, tålmodigt tills det till slut blir hennes tur. Kontrollanten tittar noggrant på Ailinas biljett och sedan på Ailina och sedan på biljetten igen och slutligen runt omkring henne, som för att leta efter någon annan.

KONTROLLANTEN

Var har du dina föräldrar? Det är en mycket lång resa.

AILINA

Är det rätt färja om man ska vidare med tåget?

Kontrollanten tittar runt i kön och vänthallen.

KONTROLLANTEN

Jag kan inte låta dig gå ombord utan dina föräldrar.

AILINA

Föräldrar?

KONTROLLANTEN

Ja, eller vuxna i ditt sällskap. Var är de?

AILINA

Ja, alltså.

*Ailina ser sig om, nervöst.
Mannen bakom henne blir rastlös.
Han lutar sig fram för att se
vad som pågår.*

AILINA

Jag har alla mina papper.

KONTROLLANTEN

Jag ser det, men du behöver ha någon vuxen med dig för att få gå ombord.

AILINA

Är det rätt färja?

KONTROLLANTEN

Du reser väl inte ensam?

AILINA

Nej, alltså. Mina föräldrar är...

*Ailina tittar runtomkring sig,
sedan över axeln och på mannen
som står där. Hon tittar på
honom ett ögonblick. Hennes hand
ligger hängande i luften som om
hon är på väg att peka åt det
håll hennes föräldrar eventuellt
är.*

KONTROLLANTEN

Det står här att du ska vidare till Orisia.

*Saif reagerar märkbart vid att
"Orisia" nämns, Ailina vänder
sig om mot kontrollanten.*

SAIF

Hon är med mig.

KONTROLLANTEN

Med dig?

SAIF

Hon är "i mitt vuxna sällskap".

Saif går fram, visar sitt boardingkort och efter en sista misstänksam blick blir båda insläppta. Sedan börjar Ailina och Saif att promenera in på själva färjan. Väl inne går de omkring för att hitta någonstans att sitta. Efter en stund vänder sig Ailina mot Saif medan de fortfarande går runt i myllret på färjan.

AILINA

Vet du om det är rätt färja?

SAIF

Om jag vet?

AILINA

Ja, du såg ju till att jag kom ombord.

SAIF

Du såg ut att behöva lite hjälp. Och dessutom rörde sig inte kön.

(Saif väntar på svar, men får inget.)

Vad skulle jag göra då? Du har väl allt som behövs. Det enda du saknade var väl en vuxen person? Så nu hittar vi dina föräldrar. Du sa väl att de var härinne?

AILINA

Härinne? Det sa jag inte.

SAIF

Du var på väg att säga det. Dessutom.

AILINA

Dessutom vadå?

SAIF

Ja, du gjorde ju den där minen.

AILINA

"Den där minen"?

SAIF

Ja, med ögonen. Du gjorde den minen som sa "snälla hjälp mig, mina föräldrar är redan ombord och de släpper inte in mig."

Ailina svarar inte, utan tittar bort igen och letar med blicken

efter någonstans att sitta. Det går en stund.

AILINA

Är vi ens på rätt färja?

SAIF

Du har ju biljett, boardingkort, alla papper. Du måste väl veta själv om du är på rätt färja.

AILINA

Om du inte hade sagt "hon är med mig" så snabbt hade jag kanske hunnit ta reda på det.

SAIF

Du kan säkert vända tillbaka om du är osäker.

De stannar upp. Ailina ser sig om. Hon vet knappt hur hon ska hitta tillbaka. Medan de står still kommer ett högt tutande ljud från färjan och den börjar röra sig.

AILINA

Inte nu längre!

SAIF

Men du hade ju inte varit här om det inte var rätt färja.

AILINA

Varför sa du så, "hon är med mig"?

SAIF

Ja, det var inte precis för att jag har lust att ta hand om ett barn som jag sa så. Men du vet.

AILINA

Vet vadå?

Saif stirrar på Ailina en stund utan att säga något.

SAIF

Man gör vad som krävs av situationen.

(Pausar, funderar.)

Jag menar: Om ett barn är hungrigt så matar man det, om ett barn är kallt så klär man på det, om ett barn är ensamt så tar man hand om det. Det kallas etik.

AILINA

Och du såg att jag var ensam och bestämde dig för att ta hand om mig?

SAIF

Alltså, "ta hand om" låter lite väl... Jag hjälpte dig över tröskeln bara, så att du kunde komma till dina föräldrar. Du behövde väl hjälp att komma ombord, inte sant?

AILINA

Men hur ska jag veta om det här är rätt färja? Hur ska jag veta vem du är??

SAIF

Du måste ha haft någon tanke på vad du höll på med när du stod där i kön - som en bromskloss dessutom!

AILINA

Att jag skulle till de mina, att jag skulle ta mig fram till Orisia. Det var min tanke.

SAIF

Till Orisia...

AILINA

Vet du inte hur jag menar? När man längtar så starkt att man kan känna dragningskraften över havet, tvärs över kontinenterna.

SAIF

Som att de är med dig hela tiden...

AILINA

Som att jag aldrig är ensam, egentligen.

SAIF

Så när du letade efter dina föräldrar -

AILINA

Jag gick upp i morse, packade ihop den här, åt en macka, borstade tänderna och gick raka vägen till färjeterminalen. Jag visste exakt vad jag skulle göra tills han gjorde mig osäker, han som inte ville släppa in mig.

(Pausar)

Vet du verkligen inte om det här är rätt färja? Du sa att man tar hand om ett ensamt barn eller hur?

SAIF

Jag skulle bara ta hand om dig över tröskeln, för dina föräldrar var ju här sa du!

AILINA

Sa jag inte!

SAIF

Nu har du gjort mig osäker också. Herregud. Jag kanske inte skulle sagt att du var med mig...

AILINA

Du sa att det var etik.

SAIF

Det var du som tittade på mig.

AILINA

Nej nej. Det var ju du som. Du stod såhär. Och tittade rakt på mig som om du visste exakt vad du skulle göra.

SAIF

Nej, innan du vände dig om mot mig ville jag bara komma ombord. Det enda jag tänkte på i kön var att jag ville segla så långt bort det bara gick. På att ta mig till världens ände och sen bara stå där vid kanten, helt för mig själv där jorden tar slut, och låta stjärnorna ta mig. Det var det jag tänkte på. Inte på att ta hand om en störig liten barnrumpa. Jag trodde att den där minen betydde "hallå, kan du sträcka ut en hand eller?"

AILINA

Du ville ju bara att kön skulle röra sig. Jag hann inte ens protestera eftersom jag blev rädd för dig. Plötsligt var vi förbi kontrollanten och ombord på färjan.

Ailina ser sig om.

AILINA

Men är det rätt färja? Jag menar om man ska till Orisia.

Saif stirrar på Ailina utan att säga något en liten stund.

SAIF

Den där ryggsäcken är lite väl liten för en så lång resa. Ska du verkligen ända dit?

Ailina sätter sig ner och tittar ut genom fönstret. Färjan rör sig. Utanför är det bara hav och himmel.

SCEN TVÅ

Ailina och Saif sitter vid ett bord. Bonnie och Janusz, ett äldre par, sitter vid ett annat bord. Färjan åker. Ailina och Saif sitter tysta en stund och tittar ut.

AILINA

Tänk om färjan är på väg till helt fel kontinent.

SAIF

Vad menar du?

AILINA

Jag menar, om vi kommer till helt fel kontinent kan jag ju absolut inte ta ett tåg till Orisia.

SAIF

Du säger Orisia. Det är väldigt långt dit.

AILINA

Bara jag kommer till rätt tåg så ordnar det sig. De möter upp mig.

SAIF

Dina föräldrar menar du?

(Saif väntar på svar men Ailina tittar ut genom fönstret igen.)

Har du en mobiltelefon?

Ailina lutar sig bakåt i stolen, lyfter upp sin ryggsäck på knäna och börjar rota i den. Under tiden tittar Saif ut genom fönstret (eller tittar åt ett annat håll). Han är märkbart irriterad, slänger blickar på Ailina som inte verkar se henne, tydligt i behov av att berätta för någon om hur störig hon är. Saif fortsätter prata, vänd mot publiken utan att Ailina verkar höra honom.

Jag borde inte gjort det. Nu är det som det är.

(MORE)

SAIF (cont'd)

(tittar på Ailina
en kort stund)

Jag är bara så fruktansvärt trött. Så trött på att alla alltid behöver något av mig. Fattar inte att jag hamnade i det här igen. Jag behövde bara komma bort, bara bort från alltihop.

(pausar en stund)

Jag har bara mig själv att skylla. Jag sabbade för mig själv med det där "hon är med mig".

(Saif pausar en
stund. Tittar på
Ailina och
irritationen
kryper fram igen.)

Kolla på henne. Sitter där och rotar i sin dumma lilla väska. Hoppas hon hittar den där telefonen snart, så att någon annan kan ta över den här... bördan.

*Saif vänder sig ut mot myllret.
Ailina som fortfarande rotar i
sin väska, tittar plötsligt upp
mot publiken.*

AILINA

Ja, men ni ser ju. Det går inte att missa hur irriterad han är. Och jag fattar - jag hörde också vad han sa. Han orkar inte ta hand om någon. Han har haft ett tufft liv. Alla har behövt honom. Han är så trött nu. Han ville bara komma bort. Bla. Bla. Bla. Men det var faktiskt *han* som tog mig ombord på färjan.

(Pausar)

Jag måste komma fram till Orisia. Det måste gå. Varför verkar ingen veta om det är rätt färja??

SAIF

Du kan i alla fall inte ta vägen någonstans nu.

AILINA

Fan.

*Ailina återvänder till sin
väska, hittar telefonen och
börjar knappa på den. Saif
tittar på henne. Hon kryper
liksom ihop på stölen och
försjunkar i sin telefon.*

*Efter att ha väntat en bra stund
på att Ailina ska säga något om
telefonen, men utan att ha fått
kontakt med henne, börjar Saif
prata med henne.*

SAIF

Har någon någonsin berättat för dig hur irriterande du är? Varför sitter du bara där med din telefon utan att säga något?

AILINA

Vad ska jag säga?

SAIF

Nåt normalt bara.

AILINA

Som vad?

SAIF

Vad vet jag. Kanske nåt i stil med "Ja, just det! Det är klart, det tänkte jag inte på! Jag har ju min telefon här, nu ringer jag mina föräldrar!" Istället sitter du bara där som om du tappat tungan, helt tyst, och bara knappar på telefonen.

AILINA

Jag bara.

SAIF

Jag hoppas att du "bara" skriver till dina föräldrar eller några andra vuxna så att..

AILINA

Så att vad?

SAIF

Du vet. Så att det löser sig.

AILINA

Så att du slipper mig.

SAIF

Så att jag kan ta en liten tupplur bara.

*Båda pausar och tittar bort.
Efter en stund vänder sig Saif
mot Ailina igen.*

SAIF

Vad svarar de då? Vet de vilket tåg du ska ta när färjan kommer fram?

*Ailina sträcker fram telefonen
för att visa Saif.*

SAIF

Vad är det här?

AILINA

Kolla.

SAIF

Barnlås?

AILINA

Jag kan inte använda telefonen om inte en vuxen låser upp den.

SAIF

Herregud. Får jag se? Jag är en vuxen.

Saif tar telefonen och tittar på den. Sen tittar han upp mot Ailina, och sen tillbaka mot telefonen.

SAIF

Den är ju låst.

AILINA

Jag sa ju det.

SAIF

Men vad är det du har gjort på telefonen hela tiden.

AILINA

Man måste låsa upp den med ett föräldrakonto.

Saif suckar och plockar fram sin egen telefon.

SAIF

Här.

AILINA

(tar emot
telefonen)

Det finns ingen signal.

(Ailina tittar på Saif som tar tillbaka telefonen, sätter sig ner igen, suckar högt och drar händerna genom håret. Han är fruktansvärt irriterad och arg.)

Varför gör du sådär?

SAIF

Skojar du med mig?

AILINA

Det är ju inte mitt fel att du drog mig ombord på färjan.

SAIF

Drog dig ombord på färjan? Är det så det har blivit nu?

AILINA

Sluta vara så arg på mig!

SAIF

Sluta vara så irriterande!

AILINA

Men jag vet ju inte ens var jag är!

SAIF

Jag är i alla fall inte arg - kom inte och säg att jag är arg!

Saif verkar komma på sig själv med att vara jättearg - eller åtminstone låta jättearg - när han säger att han inte är det. Det får luften att gå ur honom. Han sätter sig ner igen och tittar ut genom fönstret. Efter en stund är han helt försjunken i tomheten utanför, där havet och himlen smälter ihop till ett mjölkvitt ingenting. Ailina följer Saifs blick och tittar också ut i den där tomheten som finns utanför fönstret.

SAIF

Är du säker på att du ska till Orisia?

AILINA

Vad menar du med det?

SAIF

Du kanske har blandat ihop det. Orisia är..

AILINA

Orisia är vad?

SAIF

Varför skulle ett barn hela vägen dit, undrar jag bara. Alldeles själv dessutom.

AILINA

Jag vet exakt vart jag ska. Och det är till Orisia.

SAIF

Men du har ingen aning om var du är nu och om du ens är på rätt färja. Och du har ingen kontakt med dina föräldrar.

(pausar en stund,
får ingen
reaktion från
Ailina)

Fan.

*Saif reser sig upp och börjar
traska omkring runt sig själv.*

SAIF

Det måste finnas en reception någonstans här i närheten.

(Saif ser sig om
och slås av hur
otroligt stor
färjan är och hur
många människor
som finns ombord)

När allting har lugnat sig går vi och hittar någon som kan hjälpa till. Okej?

AILINA

Men tänk om det är fel färja?

SAIF

(plockar fram sin
egen telefon igen)

Det kan ju hända att vi passerar någon ö och får signal under en kort stund. Har du numret till någon du vill ringa?

AILINA

Det enda jag undrar är om det här är rätt färja.

SAIF

Varför kan du inte bara svara på en enkel fråga?

AILINA

Vad ska jag ens göra med något nummer om det är fel färja?

SAIF

Nu är du så där igen.

AILINA

Irriterande menar du?

SAIF

Jag fattar vad du gör.

AILINA

Vad då?

SAIF

Jag ser vad du tänker även om du inte säger det.

AILINA

Vad då?

SAIF

Sluta vara löjlig.

AILINA

Sluta vara arg.

SAIF

Jag är ju inte arg har jag sagt!!

AILINA

Jag har inte gjort nåt.

SAIF

Jag ser ju på dig att allt du säger har en sån där underton.

AILINA

Vad betyder underton?

SAIF

Du säger inte det rakt ut men det syns ju.

(Saif väntar för
att se om Ailina
fattar själv, men
det verkar hon
inte göra)

När du frågar om det här är rätt färja så menar du egentligen: "det var faktiskt du som drog mig ombord på färjan, berätta nu för mig om det här är rätt färja till rätt kontinent och att det faktiskt går ett tåg till Orisia när vi kommer fram".

AILINA

Alltså. Jag är säker på att det var rätt hamn. Men det var nåt med att det fanns flera färjor där, i samma terminal alltså. Allt det där. Det var... förvirrande.

SAIF

Lyssna på mig. Alldeles snart så kommer det här vimlet att ha lagt sig. Titta.

(MORE)

SAIF (cont'd)
 (Saif lutar sig
 mot Ailina och
 pekar mot myllret
 på färjan.)

Ser du att folk är helt till sig, pirriga och uppspelta. Kolla de där till exempel. Eller de där borta. De där ska nog rusa till receptionen nu, men de kommer att krocka in i de där. Ser du dem där borta, de kommer att fråga var det finns lekplatser till barnen, de där andra kommer säkert att fråga om de har rätt till poolen högst upp med sina biljetter, och de, ser du dem som står i hörnet, de kommer säkert att fråga när spritbutiken öppnar. Och vet du vad grejen är? Alla vill göra det samtidigt. Men snart är det värsta över. Då sitter folk med sina drinkar och enarmade banditer och vad de nu mest av allt vill göra. Då går vi och hittar receptionen. Där står säkert en spenslig och glad matros, med en fin liten mössa och randig tröja och en mapp full av kartor och sjökort. Så kommer han att berätta för dig allt du behöver veta och lugna dina nerver. Det finns inget att oroa sig för. Bara sitt kvar här och försök ta det lugnt. Har du med dig något att läsa?

AILINA

Jag kanske bara ska kolla om jag hittar någon på en gång.

SAIF

Hörde du inte vad jag sa?

AILINA

Jo, men alltså, om jag bara ska gå och se efter om jag hittar receptionen, så vet vi det till senare.

SAIF

Det behöver du inte.

AILINA

Men tänk om...

SAIF

Tänk om vadå? Det är säkrast att du är kvar här, så att du inte kommer bort.

(Saif funderar en
 stund.)

Jag menar, tänk om du kommer bort och så visar det sig att du är på fel färja, och så kanske du inte hittar tillbaka till mig.

*Ailina reser sig upp, tvekar
 först, men går iväg åt ett håll,
 ser sig om, fortsätter. Hon
 passerar Bonnie och Janusz som
 tittar på henne och vinkar, och*

sedan går hon ut på däck. Efter en kort stund kommer hon springande tillbaka och sätter sig bredvid Saif igen. Bonnie och Janusz viskar fortfarande med varandra men nu har de fått upp ögonen för Ailina och Saif.

AILINA

Har du sett hur stor den här färjan är?

SAIF

Hur menar du?

AILINA

Den ser ut som en sån där vad heter det?

SAIF

En färja?

AILINA

Nej, ett sånt där kryssningsfartyg. Det är typ sju våningar. Och flera hundra meter långt.

SAIF

Så är det med den här typen av färjor.

AILINA

Men hur kan den bära alla de här människorna? Och allting som är ombord?

SAIF

Det har alltid varit så.

AILINA

Men har du sett hur många som är här? Tänk om vi sjunker!

SAIF

De kontrollerar färjorna, den kan bära alltihop - med marginal. Det är verkligen ingen fara. Den här typen av färjor är konstruerade för att komma fram, med allt i behåll.

AILINA

Fram var?

SAIF

Fram dit den är på väg, menar jag.

AILINA

Men tänk om det är fel färja.

SAIF

Åh, herregud. Nu är du på den här färjan, okej? Och så långt ögat når är det bara hav tills färjan lägger till.

(Saif tittar
myndigt på Ailina)

AILINA

Men tänk om jag inte..

*Saif avbryter Ailina med ett
pekfinger.*

SAIF

Snart går vi och frågar om allt du behöver veta.

*Saif och Ailina tittar båda ut
genom fönstret. Utanför är det
ett utspritt ingenting, grått
och vitt, en himmel som inte
bryr sig och ett hav som
skummar. Färjan fortsätter
målmedvetet och stabilt.*

SCEN TRE

*Medan Saif och Ailina
försjunket tittar ut kan vi
höra det äldre paret,
Janusz och Bonnie, prata
med varandra där de sitter
vid sitt eget bord.*

BONNIE

Men Janusz, vad tror du om den där flickan som gick förbi? Verkade hon inte lite stressad?

JANUSZ

Jo, jo, det gjorde hon nog. Kanske mest andra gången.

BONNIE

Sprang hon förbi här två gånger?

JANUSZ

Jag menar när hon sprang tillbaka, det såg du väl?

BONNIE

Just det, det var det jag menade. Då verkade hon vara upprörd.

JANUSZ

Ja, lite rädd kanske?

BONNIE

Men Janusz, jag kan inte riktigt se vart hon tog vägen?

(ser sig om för
att hitta Ailina)

Hon är väl ändå för liten för att resa utan sina föräldrar? De är säkert här någonstans eller hur?

JANUSZ

Jo, så är det nog.

BONNIE

Ska vi inte leta upp henne om hon nu är här i närheten. Tror du hon skulle vilja dela mat med oss?

JANUSZ

Det skadar ju inte att fråga.

BONNIE

Jag menar, det såg inte precis ut som om hon skulle sätta sig på någon av restaurangerna. Det är väl inte mer än rätt, att vi delar med oss av vad vi har, vi som har så mycket. Och om hon nu sitter här med hela sin familj så kan vi ju dela med dem också, ingen skada skedd. Jag menar, det kan väl inte vara något fel på att bjuda ett

(MORE)

BONNIE (cont'd)

barn på lite mat. Så kanske hon känner sig tryggare och kan prata med oss. Jag menar, om det mot förmodan skulle vara något hon behövde säga.

Bonnie reser sig upp och Janusz tar upp deras kasse på bordet. Bonnie går igenom innehållet. Hon tar ut olika paket med mat, räknar och kollar. Janusz tittar i en annan kasse. Medan de gör allt detta, lite sävligt och långsamt, reser sig Saif upp och backar några steg från Ailina medan han pratar med henne.

SAIF

Vet du vad? Jag går ut och kollar om jag hittar någon som jobbar här. Skulle det kännas bättre?

AILINA

Men tänk om det inte finns någon?

SAIF

Någon vadå?

AILINA

Tänk om det bara är ett spökskepp?

SAIF

Det finns ju massvis med människor på den här färjan. Du sa det till och med själv när du hade varit ute på däck. Har du redan glömt det?

AILINA

Men ändå.

SAIF

Ändå vad?

*(pausar en stund,
men får inget
svar)*

Vänta bara här. Jag kommer snart.

Saif går iväg och letar efter en reception. Under tiden har Bonnie och Janusz letat sig fram till Ailina, som sitter ensam och väntar.

BONNIE

Ursäkta att vi stör.

(MORE)

BONNIE (cont'd)

(väntar på svar
men får inget)

Vi såg dig tidigare när du sprang ut på däck.

(väntar
fortfarande men
får inget svar)

Vi undrade bara om du vill dela lite mat med oss. Vi har
så det räcker till många. Är du hungrig?

*Saif har hunnit tillbaka, närmar
sig Ailina medan han tittar på
Bonnie & Janusz.*

SAIF

Hej.

*En liten förvirring utspelar
sig.*

JANUSZ

Vi undrade om ni ville dela mat med oss.

SAIF

(vänd mot Ailina)

Är du hungrig?

AILINA

Jag har också med mig lite mat.

*Ailina börjar rota i sin väska.
Saif beter sig otåligt. Bonnie
tittar fram och tillbaka mellan
flickan och mannen. Saif sätter
sig ner igen, märkbart
irriterad. Till slut tar Ailina
fram två plastpåsar. Inuti
plastpåsarerna finns något
inslaget i aluminiumfolie. Det
hela ser mycket olyckligt ut.*

BONNIE

Stoppa du ner den ena påsen. Vi har massvis med mat här,
så kan ni spara det ni har till senare.

*Saif reser sig upp. Han tittar
skamset på Ailinas påsar.*

SAIF

Ja, det var inte mycket för världen. Jag hittar säkert
något att köpa uppe på nästa våning.

BONNIE

Nonsens. Vi har så det räcker och blir över. Sätt dig ner bara så ska du få se. Inte sant, Janusz?

JANUSZ

Självklart.

Janusz sätter sig bredvid Saif och Bonnie bredvid Ailina.

BONNIE

Nu ska vi se.

Bonnie plockar fram det ena efter det andra, små påsar som hon packar upp och lägger fram på bordet. De andra andra iakttar henne utan att hjälpa till. Slutligen tar hon Ailinas påse, plockar ut hennes macka och lägger det bland allt annat.

Fint det här eller hur! Mitt namn är Bonnie förresten.

Bonnie sträcker fram handen och skakar hand med Ailina och Saif.

AILINA

Ailina.

SAIF

Saif.

BONNIE

Saif och Ailina. Så fint. Det här är Janusz. Och jag är så fruktansvärt hungrig nu. Hoppas ni är det också.

De börjar äta allihopa, tittar på varandra och ler ibland men mest av allt är de upptagna med maten. Bonnie tittar studerande på Ailina och Saif. Saif betar sig lite nervöst och oroligt, men utan någon uppenbar orsak.

Jajamän, det är verkligen en stor färja det här. Vart är ni på väg då, ni två?

Bonnie tittar på Ailina med glada kisande ögon. Sedan tittar hon på Saif, lika noggrant. Ailina tittar uppfordrande på Saif. Saif tittar först tillbaka

på henne men vänder sig sedan mot Bonnie. Han ler, harklar sig och vänder sig sedan mot Janusz. Han försöker sig på att le ytterligare en gång, men lyckas inte riktigt. Och till slut vänder han sig mot Bonnie och avslutar tittandet som Bonnie satte igång med.

SAIF

Vet ni förresten om det här är rätt färja om man ska vidare till Orisia?

BONNIE

Orisia? Ja, dit är det verkligen verkligen långt.

SAIF

Det är det verkligen. Men vet ni om det går några tåg dit, när vi kommit fram?

BONNIE

Är det verkligen till Orisia ni ska?

JANUSZ

*(med ett litet
glatt skratt)*

Det gäller ju att vara på rätt kontinent om man ska dit, så att säga! Och då är det knappast några direkttåg heller, skulle jag tro.

Paus

Ja, jag menar. Det är ju väldigt långt dit.

AILINA

Har ni varit där??

Bonnie och Janusz tittar på varandra, som om de förhandlar om något med blickarna.

BONNIE

Berätta du, Janusz.

Janusz drar in andan helt snabbt, förbereder sig för en lite längre monolog.

JANUSZ

Så här var det. Det här var alltså för väldigt längesen. Det känns som tvåhundra år sen. Jag var en ung man på den tiden och det här var under en period när jag kände att

(MORE)

JANUSZ (cont'd)

allting var på min sida. Vet ni hur jag menar? Jag minns det så väl: Jag knöt skorna och var på väg hemifrån och tänkte att allting skulle bli bra och bättre. Vädret hade slagit om, solen värmde på riktigt för första gången på mycket länge. Mittemot vårt hus fanns en länga i sån där vit puts, ni vet den typen av mur som ser kritvit ut när solen skiner på den. Just den dagen sken solen så starkt på hela fasaden att den såg ut att lysa. Det sved i ögonen så jag tittade upp mot himlen för att liksom skydda ögonen. Högst däruppe flög några fåglar, inte mer än svarta siluetter mot allt det blå. Och doften av vårblommor som låg tung i luften, och tryckte mot mitt ansikte. Det var en sån dag i alla fall.

Paus

Ni förstår, jag växte upp med en ensamstående far. Det var bara vi två, vilket var, som ni säkert förstår riktigt svårt. Jag frågade min far om min mor många gånger men fick aldrig något svar. När jag blev äldre antog jag bara att hon hade dött i barnsäng, men min far insisterade på att så inte var fallet, och han gjorde det med en sådan övertygelse att jag blev förbryllad. För han ville ändå inte säga vad som hade hänt. "Det spelar ingen roll", sa han bara, "nu är det som det är". Jag bönade och bad. När jag var yngre sa jag ofta till honom att det skulle vara spännande att veta, men jag märkte att det fick honom att känna sig illa till mods, som om han blev rädd att han inte hade varit tillräcklig. När jag blev äldre skrek jag bara på honom och sa att det var min rätt att veta. Han gav aldrig med sig. Så kom den där dagen. Vid det tillfället var jag alltså en vuxen man och hade förlikat mig med att aldrig veta något om min mor.

BONNIE

Men det blev ju inte så eller hur? Nu ljuger du.

(vänd mot Ailina
och Saif)

Han förlikade sig inte med den tanken, den envise gamle mannen.

JANUSZ

Nej, precis. Just det. Jag förlikade mig inte med tanken, om sanningen ska fram, men jag hade slut på argument och verktyg och visste helt enkelt inte vad jag skulle göra. Jag hade bestämt mig för att börja gräva i släktforskningsarkiv men innan jag ens hade hunnit börja, hände det. När jag var klar med att titta på himlen och ögonen hade vant sig vid ljuset och näsan vid doften, såg jag att brevbäraren stod där ute på trottoaren, mitt framför mig. "Här är ett brev till dig", sa han glatt och sträckte fram ett kuvert. Jag öppnade det på en gång. Nu minns jag inte exakt vad det stod, men det var alltså

(MORE)

JANUSZ (cont'd)

från min mor som - visade det sig - levde i Orisia och hade blivit sjuk. Hon ville att jag skulle komma och hälsa på henne.

BONNIE

Det var ju inte riktigt så, Janusz. Brevet alltså.
(vänd mot Ailina
och Saif)

Jag minns exakt hur det stod i brevet, förstår ni. Hon var så mån om att visa Janusz att hon absolut inte förväntade någonting. Hon var olycklig, så olycklig och helt säker på att han inte ville veta av henne. För att inte tala om hur svårt det skulle vara att överhuvudtaget komma till Orisia.

Janusz nickar.

AILINA

Varför skulle det vara svårt att komma fram till Orisia?

BONNIE

Det var bara inte så lätt på den tiden. Att få visum var en hel process. Ingen visste exakt vilka papper man behövde. Men det är inget du behöver bekymra dig om, du har allt du behöver eller hur?

Ailina tittar på Saif som nickar lugnande och instämmande. Ailina funderar en kort stund och så slår det henne igen att hon kanske pratar med två personer som faktiskt har varit i Orisia.

AILINA

Så ni har varit i Orisia??

BONNIE

Det är det som är det märkliga. Vi lyckades få tag på alla papper vi behövde, vilket inte var det lättaste. Vi behövde bevisa att Janusz faktiskt var sin mors son. Det behövdes intyg och födelseattest, och när ingenting av det godkändes fick vi bekosta ett DNA-test. Vi sparade ihop pengar till färjan - det var ingen lyxresa på den tiden heller. Vi hade råd med lägsta däck, precis som nu. Och när vi väl hade kommit fram till andra sidan började problemen. Hur det är nuförtiden vet jag inte, men på den tiden fanns det inga direkttåg. Vi fick tillbringa första natten vid tågstationen och så tog vi ett tåg tidigt nästa morgon. Vi trodde att vi hade gott om marginal för tågbytet, men vad vi inte visste var exakt hur stor tågstationen var. Vi behövde springa och springa och springa för att komma till rätt spår men hann inte med vårt första byte. Tågpersonalen hjälpte oss att hitta en

(MORE)

BONNIE (cont'd)

annan resa, men vi blev tvungna att åka åt motsatt håll från Orisia för att hinna med ett helt annat tåg på en helt annan rutt som skulle ta oss fram hela vägen. Sagt och gjort, vi åkte vidare, men när vi skulle byta tåg visade det sig att vi hade missat det tåget också. Så vi fick hjälp igen av tågpersonalen: en ny rutt med ett annat byte. Ja, ni kan gissa vad som hände den gången också. Samma sak: Vi missade tåget och fick en ny rutt. Och samma sak hände igen och igen och igen. Vi åkte bokstavligen åt motsatt håll hela tiden. Till slut var vi på den där resan i flera veckor och vi hade bara kommit längre och längre bort från Orisia.

JANUSZ

Det är det som är grejen med Orisia. Det är inte så lätt att ta sig dit, inte ens när man har allt man behöver.

*Ailina blir uppenbart obekväm,
trycker sig mot ryggstödet och
lyfter upp sin väska till sin
famn.*

BONNIE

Det är säkert ingen fara, kära du. Du har väl allting du behöver - pass, papper, visum, inte sant? Och dessutom är det andra tider nu.

Ailina nickar.

JANUSZ

Och tåggrutterna är säkert annorlunda idag. Jag skulle inte bli förvånad om det finns en direktlinje nuförtiden. Jag har i alla fall hört att det har blivit mycket enklare att ta sig dit. Det är inte så dumt i Orisia nuförtiden. De har ju börjat med den där, vad heter det nu... de har olika saker. Det är mycket som är på väg framåt därborta.

Paus.

SAIF

Av ren nyfiken: var det alltså tågpersonalen som hela tiden ordnade med era nya rutter?

Bonnie nickar.

JANUSZ

(svarar Saif men
vänder sig mot
Ailina)

Vi behövde inte betala för de nya biljetterna, de var väldigt snälla och professionella, alla tog verkligen hand om oss. Vi behövde inte vara oroliga för något.

SAIF

Men under alla de där månaderna, började ni inte fundera över varför ni skickades runt? Ni kom alltså aldrig fram?

JANUSZ

Det är som de där gamla visa orden, vägen är viktigare än målet. Vi fick istället tid för varandra, för att fördjupa vår relation, Bonnie och jag.

AILINA

Kom ni aldrig fram??

BONNIE

(skrattande)

Ja, du, fram kom vi! Men inte till Orisia, utan till varandras hjärtan!

En lite obekväm tystnad sprider sig. Ingen pratar med någon annan, men Januszs gamla visa ord hänger liksom kvar i luften.

SAIF

(vänd mot publiken)

Vad i helv... Vem släppte in de här två?

AILINA

(också vänd mot publiken, men talar till Saif)

Jag är säker på att jag har alla papper. Det borde gå eller hur? Det enda jag inte vet är om det här är rätt färja. Jag menar, det kommer väl inte bli för mig som det blev för dem??

SAIF

(reser sig hastigt upp och tar tag i Ailinas hand)

Kom! Nu går vi till receptionen!

Ailina ställer sig också upp. Saif nickar adjö till Bonnie och Janusz.

BONNIE

Lycka till med receptionen!

JANUSZ

Och tack för pratstunden.

SAIF

Tack själva.

AILINA

Tack för maten!

BONNIE

Vi väntar här på er bara!

Saif tittar lite skrämt och lite irriterat på Bonnie. Ailina och Saif letar upp receptionen. Det är ingen där. Saif ringer i klockan. Det tar en bra stund utan att någon kommer. Det är ett myller runt omkring. Saif ser sig om och försöker få olika personers uppmärksamhet. Till slut kommer en matros.

MATROSEN

Vad kan jag hjälpa till med här då?

AILINA

Är det här rätt färja om man ska till Orisia?

MATROSEN

Orisia? Ska ni ända dit?

AILINA

Jag ska dit, men jag är inte säker på om det är rätt färja så att jag kan ta rätt tåg sen.

MATROSEN

Har du alla papper till en sådan resa?

AILINA

Jag har allting, tror jag.

Ailina lyfter upp sin väska och ska precis börja rota i den, men matrosen håller upp en hand.

MATROSEN

Vänta ett ögonblick så ska jag bara kontrollera rutten. Ni kan gå tillbaka till era hytter, jag letar upp er.

AILINA

Hytter?

MATROSEN

Ja eller där ni nu sitter. Jag hittar er! Är ni fler i sällskapet som ska till Orisia?

SAIF

Nej, bara hon.

MATROSEN

Bara hon?

SAIF

Ja, det är bara en person som ska till Orisia.

MATROSEN

Och du själv då?

SAIF

Jag ska bara dit färjan tar mig.

Paus.

Ja, vägen är viktigare än målet och allt det där.

*Matrosen tittar misstänksamt på
Saif.*

MATROSEN

Jag ska som sagt kolla upp alla rutter.

AILINA

Vi sitter bara precis därborta.

MATROSEN

Jag hittar er om en stund.

SCEN FYRA

Ailina och Saif går tillbaka men när Saif kommer ihåg att Bonnie & Janusz sitter kvar på deras plats, drar han i Ailina och pekar på ett annat bord. De sätter sig där istället.

AILINA

Tror du att matrosen kommer veta?

SAIF

Han sa ju att han skulle ta reda på allt.

AILINA

Det var ändå skönt att det kom en tant och en gubbe som kunde berätta lite om Orisia eller hur?

SAIF

Hur menar du nu?

AILINA

Ja, alltså, även om det var lite konstigt, det de sa, så verkade de ju snälla och berättade lite om Orisia.

SAIF

Ha! Jag fattar om du missade detaljerna, eftersom du bara är ett barn, men jag lovar dig, det där var verkligen inte en mysig liten stund med en snäll tant och en snäll farbror, om du tror det. Det var rena inkquisitionen.

AILINA

Rena inkvi-vad?

SAIF

De förhörde mig!

AILINA

De bjöd oss på mat...

SAIF

Menar du på allvar att du inte förstår varför de kom bort till oss?

AILINA

Kanske för att de var godhjärtade.

SAIF

Ha!

AILINA

Du hade ju inte ens med dig något att äta.

SAIF

Okej, så här.

Saif ropar ut till Bonnie och Janusz.

Vad pratade ni om efter att vi gick iväg? Kan vi få höra hur det lät?

Det går plötsligt att höra Bonnie och Janusz där de sitter vid sitt eget bord. Saif och Ailina lyssnar aktivt.

BONNIE

Nej, det där kan ju inte ha varit hennes pappa!

JANUSZ

Kanske en släkting?

BONNIE

Jag vet inte... Det är något som inte stämmer.

(väntar en stund)

Hon såg verkligen redig ut, den flickan. Men det är något med den där Saif som inte stämmer. Såg du hur han tvekade?

JANUSZ

Han tvekade med allt. Med maten, med frågorna, med svaren. Han..

(avbryts av Bonnie)

BONNIE

Han var väldigt nervös över något.

JANUSZ

Den mannen döljer något, det är ett som är säkert.

(funderar en stund)

Såg du hur flickan vände sig till honom hela tiden? Det var nästan som om hon behövde be om tillåtelse för varenda liten sak, för att tacka ja till maten.

BONNIE

Det hade kanske inte varit så konstigt om han hade varit hennes pappa, men det kan han ju inte vara.

JANUSZ

Nej, nej. Det kan inte stämma. Bara titta på dem. De kommer ju från helt olika världar.

BONNIE

Och vad gör hon där tillsammans med honom? Och vad i herrans namn ska hon göra i Orisia?

JANUSZ

Du tror väl inte?

BONNIE

Att han har kidnappat henne?

JANUSZ

Nej, det kan ju inte stämma.

BONNIE

Men jag menar om hon egentligen inte vill vara där, med honom.

JANUSZ

Nej, det verkar ju inte vara något hon vill eller hur?

BONNIE

Vill och vill. Hon borde inte vara med en sån man. Vi måste hjälpa henne, för hennes eget bästa. Vi måste göra något, Janusz.

JANUSZ

Vi kan ju inte bara ta henne, men vi kanske kan locka hit henne.

BONNIE

Man ska verkligen vara försiktig dessa dagar, Janusz. Hur hamnade hon där, stackars barn?

JANUSZ

Det kan ju inte stämma att hon ska till Orisia? Ingen vill ju dit, ingen borde ta sig dit. Särskilt inte någon som hon.

*Ailina ropar på dem från där hon
sitter bredvid Saif.*

AILINA

Hallå! Sluta nu!

SAIF

Ja, men där ser du.

AILINA

Vadå "där ser du?" Det där är ju bara din paranoida version av vad de pratar om. Det har inte hänt på riktigt.

SAIF

Nähä, och du vet exakt hur det är "på riktigt"?

AILINA

(uppenbart upprörd)

Ja, först tvingade du mig på färjan. Sen blev du irriterad på mig. Sen kom en snäll tant och en snäll farbror och då blev du ännu mer irriterad och arg.

SAIF

Herregud. Är det vad du tror? Att vi sitter här eftersom jag behöver vara arg och irriterad??

AILINA

Jag vet ju hur det känns i mig.

SAIF

Du vet ingenting.

AILINA

Varför är du ens här om du tvunget måste vara så arg hela tiden?

SAIF

Jag är för fan inte arg. Hör du inte hur de pratar om mig, Bonnie och Janusz? Och hur de pratar om dig?

AILINA

Jag tror dig inte!

SAIF

Men du ser ju själv!

AILINA

Det enda jag ser är att du sitter precis här, arg och irriterad och du frustar och du surar och jag vet inte ens om jag är på rätt färja.

*Saif frustar och tittar bort.
Gradvis släpper de det pågående
samtalet och vaggas in i färjans
rytm. De ser sig om, tiden går.
Ingen pratar. Saif blir mer och
mer irriterad, knackar på
bordet, tittar åt olika håll.*

SAIF

När kommer den där matrosen egentligen?

AILINA

Något kanske har blivit fel?

SAIF

Oroa dig inte.

AILINA

Tänk om det..

(avbryts av Saif)

SAIF

Bara ta det lugnt. Du är här nu, på färjan. Och det ordnar sig. Försök vila lite.

Saif lutar sig tillbaka och blundar. Han ser ut att somna rätt snabbt. Ailina lugnar sig och försjuncker i tankar.

Vid det andra bordet har Bonnie knutit fast en tråd i en aluminiumburk som hon rullar bort åt Ailinas håll. Den rullar långsamt, fram och tillbaka med färjans gungning, men hela tiden närmre Ailina.

Ailina vänder sig om mot den när den är helt nära.

Saif rycker till av ljudet.

Vad är det som låter?

AILINA

Menar du färjan?

SAIF

Färjan?

AILINA

Menar du det där shhhjj-shhhjj-shhhjj? Det är färjan som låter.

SAIF

Jag menar det där irriterande ljudet som gör att man inte kan somna.

Båda två tittar på aluminiumburken som stannar precis vid deras bord innan det börjar rulla tillbaka.

AILINA

Ska jag kolla vad det är för något?

SAIF

Nej, strunta i det. Det är bara skräp. Försök bara ta en tupplur du också.

AILINA

Jag kollar bara.

SAIF

Det behövs inte.

AILINA

Men jag ska bara.

SAIF

Gör det inte, säger jag. Det är någon annans skräp. Låt dem ta hand om det, annars blir det ditt problem. Försök bara slappna av och sov en stund.

Saif blundar igen. Det går en kort stund innan burken börjar rulla igen.

AILINA

Jag bara slänger den.

Ailina går upp och följer burken. Burken rullar tillbaka till Bonnie och Janusz. Ailina går dit.

BONNIE

Hoppsan. Där var ju du.

AILINA

Jag skulle bara slänga den här burken.

BONNIE

Jamen nu tar vi hand om den så här bara.

AILINA

Den störde Saif när han försökte ta en tupplur.

Bonnie och Janusz tittar menande på varandra.

BONNIE

Är du törstig? Jag är rätt säker på att jag packade med mig en flaska hemmagjord saft.

AILINA

Jag skulle bara slänga den där...

BONNIE

Men nu när du ändå är här så kan du väl sätta dig en stund.

Ailina tittar på Janusz. Bonnie knuffar till honom.

JANUSZ

Ja, just det, självklart. Jag ska bara gå bort och titta till Saif så länge. Och säga att problemet är löst.

BONNIE

Problemet med den här alltså.

(Bonnie lyfter upp aluminiumburken.)

SCEN FEM

Janusz går till Saif medan Bonnie håller upp saft. Vad som följer är två samtal som pågår parallellt och flätas ihop. Bonnie och Ailina sitter vid samma bord och pratar med varandra. Saif och Janusz sitter vid ett annat bord och pratar med varandra. Publiken hör och ser alltihop samtidigt, i den ordning som följer här.

JANUSZ

Går det bra om jag sätter mig här?

(Janusz gör en ansats att sätta sig men Saif ställer sig hastigt upp, ser sig om, orolig för att Ailina inte dykt upp)

Ailina sitter med Bonnie och dricker lite saft.

SAIF

Vad var det för burk som rullade runt här?

JANUSZ

Det där? Det var bara en dum liten aluminiumburk.

SAIF

Hur kunde det rulla sådär?

JANUSZ

Nja, du vet, det är ju en färja.

(Janusz visar med kroppen hur en färja gungar fram och tillbaka.)

BONNIE

Det var ju tur att du följde efter den där burken.

AILINA

Saif inte kunde sova.

JANUSZ

Hur kommer det sig förresten att det inte var du som gick för att slänga den där burken, utan Ailina?

SAIF

Jag hade slumrat till. Eller. Jag försökte sova bara.

BONNIE

Var han arg för att han inte kunde somna?

AILINA

Arg?

JANUSZ

Och så blev du arg när du vaknade upp?

SAIF

Arg?

BONNIE

Nå, vet du vad det här är för saft? Förr i tiden hade vi blommor i trädgården. När vi var yngre fanns det glädje i att sköta om dem, men i takt med att vi blev äldre orkade vi bara inte längre. Du vet hur det är. Eller. Det vet du ju så klart inte. De var otroligt vackra och grannen som hade bikupor var så glad över blommorna eftersom de gav hans bin välbehövlig nektar. Hur som helst, det var inte för att vi blev gamla, men en dag var det bara så ohyggligt tråkigt - det är så mycket jobb med blommor, förstår du. Så vi bytte ut alltihop mot bärbuskar. De växer och växer och blir inte särskilt vackra heller men däremot har vi alltid en himla massa bär. Det du ser här är sommaren sparad i en flaska. Känner du solen?

(Bonnie tittar på
Ailina medan hon
tar en stor
klunk.)

Hur gammal är du egentligen?

JANUSZ

Visste du att bin hämtar nektar från ungefär en hel kvadratkilometer runtom kupan. Kan du tänka dig, en hel kvadratkilometer! Det är en miljon kvadratmeter, nästan 185 fotbollsplaner! Alla de där småttingarna, hårt arbetande små bin, rusar runt i regn och rusk så långt bort för att hämta nektar från blommor. Och de hittar alltid tillbaka till drottningen och bikupan. På det sättet kan man säga att en bikupa liksom är en koncentrerad spegelbild av landskapet runtomkring. Förstår du hur jag menar? Spår från hela landskapet kan hittas i den där lilla bikupan. Eller tvärtom: Bikupan är vad den är, på grund av vad som finns runtomkring.

SAIF

(tittar
misstänksamt på
Janusz)

Vad menar du med det där?

AILINA

Varför undrar du det?

BONNIE

Jag menar bara, jag förstår att du inte reste tillsammans med den där mannen från början, men du är alldeles för ung för att resa ensam. Och särskilt till Orisia. Varför ska du dit?

JANUSZ

Jag menar bara, en människa blir formad av sin omgivning.

SAIF

Jaså? Och vad menar du med det?

JANUSZ

Jag menar bara, hur gammal är den där flickan egentligen som du reser med?

AILINA

Det spelar väl ingen roll. Det är bara viktigt att jag kommer fram, att jag kommer in i Orisia.

BONNIE

Jag hör att du aldrig varit i Orisia. Det är på ett helt annat sätt därborta, än vad det är hos oss. Man kan inte bara komma dit och hoppas att det ska ordna sig. Vad jag är rädd för, är att du kanske inte alls var på väg till Orisia till att börja med. Kan det stämma?

SAIF

Det får du väl fråga henne själv. Jag vet inte.

JANUSZ

Ändå reser du med henne?

SAIF

Jag reser inte med henne.

JANUSZ

Du reser inte med henne?

SAIF

Vi sitter bara i samma båt.

JANUSZ

Samma färja kanske, men ni sitter i alla fall inte i samma båt, så att säga.

(väntar på svar
från men får
inget)

Då antar jag att du inte är orolig för att hon inte skulle komma tillbaka hit till dig?

AILINA

Jag tror att Saif säkert är orolig för att jag inte kommit tillbaka än.

*Ailina försöker ställa sig upp
men Bonnie lägger sina händer på
hennes hand för att hejda henne.*

BONNIE

Du behöver inte gå dit. Janusz är ju där. Drick lite mer saft.

SAIF

Hon är mitt ansvar.

BONNIE

Nå, hur hamnade du här?

JANUSZ

Varför är hon ditt ansvar om du inte reser med henne?

AILINA

Först blev det problem när jag skulle förbi incheckningen eftersom jag var ensam. Saif sa bara att jag var med honom så att jag kunde få gå ombord. Men så blev jag osäker på om det alls var rätt färja.

SAIF

De ville inte låta henne gå förbi spärrarna, så jag sa att hon var med mig. Därför är hon mitt ansvar.

BONNIE

Bad du honom göra det?

JANUSZ

Bad hon dig om hjälp?

AILINA

Jag tror inte att jag bad honom om det. Men jag tittade på honom såhär.

(MORE)

AILINA (cont'd)
(visar hur hon
tittade på Saif)

SAIF
Alltså, jag..
(blir stum mitt i
meningen)

BONNIE
Man kan inte titta på någon så där, kära du!

JANUSZ
Bad hon dig eller tog du bara med henne?!

SAIF
Kön blev längre och längre och färjan skulle iväg!

AILINA
Jag behöver ta mig till Orisia!

JANUSZ
Men hör du vad du säger? Att du inte ens vet om hon ville
komma ombord på färjan och att du praktiskt taget drog
ombord henne.

BONNIE
Du vet ingenting om den mannen, Ailina.

SAIF
Du vet ingenting om flickan. När jag hörde att hon skulle
till Orisia..

JANUSZ
Jag vet ett och annat om Orisia.

AILINA
Jag vet inte längre hur jag ska ta mig till Orisia.

BONNIE
Ännu mer anledning att vara försiktig.

SAIF
Och vad menar du med det?

JANUSZ
Vad jag menar är att jag också vet ett och annat om folk
från Orisia.

BONNIE
Känner du till något om Orisia, lilla vän? Förstår jag
det rätt, att du aldrig varit där tidigare?

AILINA

Det är viktigt att jag kommer fram. Jag vet att Saif har verkat knasig, men han har faktiskt hjälpt mig.

JANUSZ

Jag menar bara att det knappast kan vara en slump att den där flickan - Gud vet varför - är på väg till Orisia och råkar snubbla över någon som... vad ska man säga?

SAIF

Ja, vad ska man säga?

JANUSZ

Som har, du vet.

SAIF

Som har vad?

JANUSZ

Som har orisiska drag, så att säga.

BONNIE

Jag vet att Janusz sa att mycket är bättre i Orisia nuförtiden, men det är fortfarande Orisia. Det är inte för vem som helst att ta sig dit.

AILINA

Jag vet bara att jag behöver ta mig dit. Och jag är inte vem som helst.

SAIF

Vem som helst kan sägas ha orisiska drag.

JANUSZ

Missförstå mig inte. Min mamma var ju från Orisia. Så jag har ju själv något av det i mig.

SAIF

I dig?

JANUSZ

Ja, eller på mig.

SAIF

Du menar... ansiktsdrag?

JANUSZ

Jag menar, du måste väl ställa dig själv frågan: Vad gör en vuxen man från Orisia tillsammans med en ensam flicka på en färja?

BONNIE

Men du sitter på den här färjan och åker med "vem som helst"?

AILINA

Jag tror nog att han ändå försöker hjälpa mig att komma fram.

BONNIE

Men han ska väl inte till Orisia själv?

SAIF

Jag ska inte till Orisia själv.

JANUSZ

Så varför är du så mån om att ha flickan med dig?

AILINA

Jag fick inte komma ombord från början. Nu vet jag inte..

BONNIE

Du kan få vara med oss tills färjan är framme. Tror du inte att det blir säkrare för dig så istället? När vi är framme kan vi kontakta dina föräldrar och ta reda på vart du egentligen är på väg. Så kan de berätta för oss varför du tvunget måste till Orisia.

SAIF

Du har ju aldrig ens varit i Orisia, eller hur?

AILINA

Du har väl aldrig någonsin varit i Orisia eller hur?

*Medan Saif berättar om Orisia,
går han från att berätta för
Janusz till att berätta för
Ailina. Ailina rör sig mot Saif
också, så att de, när monologen
är över, befinner sig mittemot
varandra borta från båda borden.
Bonnie och Janusz sitter helt
stilla vid var sitt bord,
fastfrusna i tiden.*

SAIF

Låt mig berätta om Orisia. Allt du har lärt dig i ditt liv, allt du vet om hur man beter sig och hur man kan göra - inget av det stämmer. Orisia är ett skräckkabinett. Ena veckan är det som att leva på den underbaraste plats du kan föreställa dig: Liv och rörelse, människor ute på gatorna, skratt och skrik och de varmaste vårkvällar du kan föreställa och den underbaraste doften av nyutslagna blommor och sälta från

(MORE)

SAIF (cont'd)

havet. Nästa vecka slår de ner på alla och förbjuder allting. Vem vet varför, men så är det. Inget uteliv tillåtet. Varför? Ingen vet, men regeringen letar efter några så kallade radikaler som har tryckt en liten tidning. Alla måste stanna hemma, förutom när de är på jobbet, och alla ska vänta sig att bli förhörda i sina hem. Vet du, en gång, efter en sån där lock-down trotsade vi regeringen, jag och några vänner. Jag var nog inte äldre än Ailina var när jag träffade henne på färjan, tolv år kanske. Bara ett barn. Vi trotsade regeringen och vi trotsade våra föräldrar och smög ut en kväll till torget och vi badade i fontänen, plaskade och skrek och skrattade. Staden var helt stilla och dyster, men våra vilda lekar skar genom luften. De skar så mycket genom luften att regeringens väktare fick nys om oss. Det tog inte lång tid innan de var där. Inga skratt tillåtna! Ingen glädje tillåten! Allt sånt måste gömmas bakom lås och bom! Den natten tillbringade vi i ett häkte. Sen blev vi utskällda av våra mödrar, slagna av våra fäder. Efter några veckor var alla förbud borta förutom ett. Den nya lagen förbjöd "skoj i fontäner". Gatorna började befolkas långsamt av människor som från början betedde sig som strykrädda hundar. Man kunde aldrig veta vad som skulle ryckas bort från oss, vad som skulle bli förbjudet. Så är det i Orisia, det är inte människorna som är opålitliga, det är lagarna och de som bestämmer lagarna.

(När Saif är klar
står han mittemot
Ailina. På något
sätt har allting
förvandlats, som
om händelserna på
färjan ägde rum
för länge sen och
att de nu får
information som
de inte hade
medan det begav
sig.)

Ja, du hör hur det var.

AILINA

Vad menar du?

SAIF

Ja, men du hör hur han låter?

AILINA

Har du varit i Orisia? Varför har du inte sagt något?

SAIF

Det spelar väl ingen roll.

AILINA

Det spelar all roll. Jag trodde att Bonnie var mån om mig - det var hon väl på sitt eget sätt. Hon såg att jag var rädd och ensam. Hon såg att du betedde dig konstigt. Men att det var så här, det trodde jag inte.

SAIF

Du hörde väl hur misstänksam hon var mot allt som har med Orisia att göra. Du ville väl dit eller hur?

AILINA

Hur skulle hon kunna veta att jag verkligen ville dit av egen fri vilja?

SAIF

Hörde du vad Janusz sa till mig?

AILINA

Jag hörde vad du sa till honom. Att du faktiskt har varit i Orisia. Om jag bara hade vetat det från början...

SAIF

Vad hade det spelat för roll?

AILINA

Om jag hade vetat att du tog mig ombord på färjan eftersom du hörde att jag skulle till Orisia, så hade jag vetat att du verkligen menade "hon är med mig", när du sa det. På ett djupare sätt.

SAIF

Jag ville bara hjälpa dig ombord.

AILINA

Undrade inte du var mina föräldrar var? Varför jag skulle till Orisia? Varför berättade du inte för mig om det där med fontänen, om att du hade varit där?

SAIF

Vad tror du själv?

AILINA

Jag visste inte om jag kunde lita på dig, men hade jag bara vetat... Men sen stack du ju bara, så det spelar kanske inte någon roll trots allt.

SAIF

Stack? Vad säger du?!

(MORE)

SAIF (cont'd)
 (Saif väntar på
 att Ailina ska
 svara men hon
 rycker bara på
 axlarna)

Janusz, kan du komma hit ett ögonblick?

*Janusz ser sig om, upptäcker
 Saif och tar sig dit. Han nickar
 en hälsning åt Ailina och vänder
 sig mot Saif.*

JANUSZ

Ja?

SAIF

Vill du vara så snäll och berätta för Ailina vad du
 förklarade för mig på färjan?

JANUSZ

Hur menar du nu?

SAIF

Bara säg vad du sa till mig?

JANUSZ

Jag sa väl ingenting som du inte redan visste?

SAIF

Lägg inte det här på mig, gamle man. Jag var redo att ta
 mitt ansvar.

JANUSZ

Men?

SAIF

Vadå men?

JANUSZ

Det lät som om det skulle komma ett "men" i slutet av den
 där meningen.

SAIF

Nej, inget "men".

JANUSZ

Tog du ditt ansvar då?

AILINA

Ja, tog du ditt ansvar, tycker du?

SAIF

Det var ansvarslöst att ta dig ombord på färjan. Är det det ni vill höra? Att det är omöjligt för en orisisk man att hjälpa en flicka som du? Är det vad ni vill höra, frågar jag? Att om man är från Orisia, så kan man bara vara ett monster?

*Bonnie som har stått på avstånd
och lyssnat hela tiden ropar mot
de andra och börjar gå fram.*

BONNIE

Vad är det du säger, Saif?

JANUSZ

Tror du att det är det det handlar om?

Saif ser sig förvirrat om.

SAIF

Jag vet inte vad jag ska säga.

AILINA

Du skulle bara ha berättat allt från början.

SAIF

Du undrar varför jag lämnade dig? Janusz, nu får du skärpa dig. Visa hur det var.

*Saif föser tillbaka alla till
borden, sätter sig tillrätta
själv och så är alla tillbaka på
färjan och samtalet fortsätter.*

JANUSZ

Du kan inte hjälpa flickan på något sätt alls. Förstår du inte det?

SAIF

Menar du att jag inte kan hjälpa det här barnet eftersom jag är från Orisia?

JANUSZ

Vad tror du själv? Hur tänker du att det ska gå till, om ni nu skulle komma fram till gränsen? Vi kan ta hand om barnet istället, jag och Bonnie.

AILINA

Jag tror att jag ska tillbaka till Saif nu.

*Bonnie lägger en hand på Ailinas
arm igen.*

BONNIE

Men kära du, varför denna upptagenhet vid Orisia?

SAIF

Varför skulle jag lita på er?

JANUSZ

Titta på oss, vi är harmlösa. Du behöver inte driva omkring på den här färjan med ett barn. Det är tre dagar kvar tills vi är framme. Gå du upp på andra däck och håll dig där. Vi tar hand om barnet.

SAIF

Hon är mitt ansvar.

BONNIE

Stanna här med oss istället.

AILINA

Jag vill bara komma fram till Orisia.

JANUSZ

Du kan ta ansvar för henne genom att hålla dig undan från henne. Det kommer inte att se bra ut, det förstår du väl själv, en orisisk man med en flicka från den här delen av världen. Du kommer att göra henne en otjänst. Vad skulle du kunna hjälpa henne med? Bara gå härifrån.

(Janusz reser sig
upp och föser
undan Saif.)

Seså, iväg med dig nu, annars säger jag till besättningen att du har kidnappat barnet. Jag menar allvar.

*Saif stapplar undan och går
baklänges ut ur scenen. Janusz
går tillbaka till Bonnie och
Ailina.*

AILINA

Jag litar nog ändå på Saif.

JANUSZ

Saif har gått.

BONNIE

Där ser du, Ailina.

JANUSZ

Jag skulle hälsa från honom.

*Ailina går långsamt tillbaka
till sitt bord.*

SCEN SEX

AILINA

Så det var så det var.

*Saif kommer in på scen från
andra hållet, går långsamt bort
till Ailinas bord och sätter sig
bredvid henne.*

SAIF

Det var så det var, antar jag.

AILINA

Och nu är vi här.

SAIF

Första dagarna på färjan höll jag mig för mig själv, men sen letade jag faktiskt efter dig flera gånger. En gång såg jag dig vid en av spelhallarna tillsammans med Bonnie. Du såg glad ut.

AILINA

Jag var helt säker på att du inte ville veta av mig. Jag pratade aldrig om dig med Bonnie och Janusz igen.

SAIF

Kom du fram då?

AILINA

Du var ju ombord. Färjan kom fram.

SAIF

Jag menar till Orisia.

AILINA

Till Orisia...

SAIF

Ja, var det rätt färja?

AILINA

Låt mig berätta något om Orisia. Alla undrade varför jag skulle dit men ingen undrade hur det faktiskt var i Orisia. Alla verkar veta att det är farligt och otryggt. Men vet du vad, hela världen är otrygg. Det går inte att lita på någon, för så fort de gjort en vänlig gest kan de vända det mot en i nästa andetag. Man riskerar alltid att bli missförstådd. Jag hoppades på något med Orisia, men det spelar ingen roll nu. Det enda som spelar roll är att den enda som hade kunnat hjälpa mig dit inte hjälpte mig. Den enda som faktiskt visste något om Orisia, höll det för sig själv. Jag hade alla papper och dokument, jag

(MORE)

AILINA (cont'd)

hade pass och visum. Men till och med gränsvakterna undrade vad jag skulle dit och göra. Till och med de undrade varför jag reste ensam. Det kanske inte syns, men jag har också familj i Orisia och de var med mig hela tiden, de fanns i mig, som en kompass. Det syntes bara inte.

RIDÅ.